

“Unite
Goans
to help
each other”

Issue No. 27

For Private Circulation only

AAMI GOENKAR

For Goans, Of Goans, By Goans

In this issue...

- * श्रद्धांजली 2
- * ५७ वर्षापूर्वीची आठवण 3
- * Mosquitoes..... 5
- * Goan Jewels 6
- * Congratulation 7
- * GeneratioNext 8

OCTOBER 2012

Hon. CM of Goa, Shri. Manohar Parrikar received India Today- Good Governance award

*Mr. Parrikar (Goa CM)
in a meeting with
Business leaders
in Mumbai.*

Lively Interaction with Chief Minister of GOA

On Saturday morning of 7th July 2012, "AAMI GOENKAR" arranged three Technical Sessions with Hon'ble Chief Minister of Goa Shri Manohar Parrikar who kindly attended along with the President of Goa Chamber of Commerce & Industry, at ITC hotel, Mumbai.

Subjects discussed were – EDUCATION, HEALTH and INFORMATION & TECHNOLOGY.

Many Prominent Industrialists & CEOs actively participated and Contributed their Inputs and gave valuable feedback.

Focus was to invite business proposals and promote activity in above fields in GOA with maximum assured support from GOA Government. The event was a great Success.

CHANGING THE FACE OF POLITICS

On Saturday evening of 7th July 2012, 'GENERATIONEXT' Mumbai, arranged an Interview. Of Shri. Manohar Parrikar Hon'ble Chief Minister of Goa, on 'CHANGING THE FACE OF POLITICS' anchored By Shri Shankar Aiyer and Smt. Shubhada Chaukar at Swatantryaveer Savarkar Smarak Auditorium, Dadar, Mumbai.

Shri. Manohar Parrikar with his personal tact and Charms, satisfactorily answered several queries from Goan Crowd on his Political leadership and Industrial development in Goa. This Function received Overwhelming response by Goans in Mumbai.

Those interested in viewing this programme can send a mail on aamigoenkar@yahoo.com. The price of the DVD is Rs. 199/-

by Angela Ferrao

INVITATION

'Goa Liberation Day'

celebration on 19th Dec'12 at 6.30 p. m.

Venue: Gomantak Seva Sangh, Vile Parle (E)

Chief Guest: Hon. Speaker of Goa assembly

Sh. Rajendra Aarlekar

Konkani Musical programme by

Nisha Parasnis

All Goans are cordially invited.

श्रद्धांजली

शालिनीताई रामाणी यांची गोमंतकीयांसाठी ओळख 'डॉ. प्रेमानंद रामाणी यांच्या भगिनी' एवढीच असली तरी त्यांनी स्वतःच्या कार्याचा ठसा सिल्वासा-दादरा नगरहवेली येथील ग्रामीण भागात उमटवला होता. बडोद्याहून बी.एससी. नर्सिंग केल्यानंतर गेली ६० वर्षे त्यांनी दादरा नगरहवेलीच्या आदिवासी भागात काम केले. अडलेल्या गरीब महिलांची प्रसुतीतून सुटका करून हजारो बाळांना जगात आणणाऱ्या शालिनीताई 'वात्सल्याची मूर्ती' म्हणून तेथे ओळखल्या जात. शालिनीताईचे नुकतेच ७६व्या वर्षी निधन झाले. त्यामुळे शोकसागरात बुडलेल्या सिल्वासाच्या नागरिकांनी त्यांच्या स्मारकासाठी समिती स्थापन केली आहे. आयुष्यभर अविवाहित राहून मानवतेला वाहून घेतलेल्या शालिनीताईनी सरकारी इस्पितळातून मेट्रन म्हणून निवृत्त झाल्यानंतर रेड क्रॉससाठीही काम केले होते.

GOA FESTIVAL

Annual Goa Festival

will be organised

at **Savarkar Smarak, Shivaji Park, Dadar**

on **15 – 17th March 2013.**

It will be full of fun & frolic, variety entertainment programmes, tasty food and variety of stalls.

Anybody keen to participate in entertainment

programme or put up a stall pl contact

9821167456 / 9821151068 / 9870950071.

Change of e mail ID

*Please note that e mail ID of 'Aami Goenkar' is changed to **aamigoenkar@yahoo.com**.*

१८ मे १९५५ – गोव्याच्या स्वातंत्र्यसंग्रामातील महत्त्वाचा दिवस ५७ वर्षापूर्वीची आठवण

– रामदास प्रभू

१८ मे ५५ हा गोव्याच्या स्वातंत्र्यसंग्रामातील अतिशय महत्त्वाचा दिवस समजला जातो – जावा –

कारण पणजीला खुद्द पोर्तुगीजांच्या गोव्याच्या राजधानीत झालेला तो एकमेव सत्याग्रह.

– भारत सरकारने बऱ्याच मिनतवारीनंतर भारतीय सत्याग्रह्यांना गोव्याच्या स्वातंत्र्यलढ्यात भाग घ्यायला परवानगी दिली होती आणि त्याच दिवशी श्री. ना. ग. गोरे, सेनापती बापट वगैरे सत्याग्रही गोव्यामध्ये सत्याग्रह करणार होते आणि पोर्तुगीजांनी जगभर प्रचार चालविला होता की, गोमंतकीय जनता शांत आहे. त्याची या सरकारविरुद्ध काही तक्रार नाही. हेच सरकार त्यांना हवे आहे. उलट गोव्याबाहेरचे लोक गोव्यात येऊन गडबड करतात. या प्रचाराला उत्तर म्हणून खुद्द गोव्याच्या राजधानीत हा सत्याग्रह आयोजित करण्यात आला होता.

– बाहेरचे लोक येऊन गोव्यात गडबड करतात या पोर्तुगीजांच्या प्रचारामुळे अनेक जागतिक वर्तमानपत्रांचे पत्रकार त्यावेळी पणजीत होते. त्यामुळे फिरंगी प्रचाराला परस्पर उत्तर मिळणार होते.

तोपर्यंत भारतीय वकीलात गोव्यात होती. (ती नंतर बंद करण्यात आली) त्यावेळी बाकीच्या देशांच्याही बऱ्याच वकिलाती पणजीला होत्या आणि दुपारच्या ऑफिसच्या जेवणाच्या सुट्टीच्या वेळी हा सत्याग्रह झाल्यामुळे गोमंतकीय जनतेच्या भावना जगभर पोचवता आल्या.

सत्याग्रहात भाग घेतलेले बहुतेक सगळे अठरा वर्षाखालील विद्यार्थी होते. त्यामुळे तरुण पिढीला हे सरकार नको हे सिद्ध होत होते. तोपर्यंत पोर्तुगीज सत्तेचा विरोध करणाऱ्यांना अनेक वर्षांच्या शिक्षा होत असत. इथून पुढे मानसिक छळ व भरपूर मारहाण करून गोव्याच्या सरहद्दीवर नेऊन सोडण्यात येऊ लागले.

१८ मे चे सत्याग्रही मात्र पोर्तुगीज तुरुंगाच्या अंधारकोठडीत कायमचे गडले जाऊ या मनाच्या तयारीनेच सत्याग्रहात उतरले.

१८ मे १९५५ दुपारचे १२ वाजले आहेत. नरसिंह प्रभू आणि मी पणजीच्या बस स्टॅण्डवर उभे आहोत. १२.३० वाजता पोळेहून सुटणारी एक बस येणार असते. या बसमधून काही सत्याग्रही येणार असतात. आम्ही वाट बघत असतो. बस आली, पण कोणी आले नाही. दुसरी बस बऱ्याच उशिरा येणार असते. सत्याग्रहाची वेळ ठरलेली असते. दुपारी एक वाजताची. आजुबाजूला बाकीचे सत्याग्रही विखरून राहिलेले असतात. एकमेकांची ओळख न दाखवता वेगवेगळ्या दिशेने. 'जयहिंद' म्हणताच सगळ्यांनी एकत्र यायचे ठरलेले असते. शर्टच्या आत तिरंगा झेंडा लपविलेला असतो.

मांडवीच्या काठावर एका बाकाखाली पहाटेच दोन काठ्या लपविलेल्या असतात. कोणाची वाट न पाहता ठरलेल्या वेळी सत्याग्रह करावा असे आमचे ठरले. आम्ही मांडवीच्या तीरावर गेलो. बाकड्याच्या खालून झेंड्यांच्या काठ्या काढून घेतल्या. त्यावर झेंडे चढवत असताना जोरात ओरडलो 'जयहिंद'. चारी बाजूंनी युवक सत्याग्रही आले. तेही जोरात म्हणाले, 'जयहिंद.' त्याचवेळी पलिकडच्या बाकावर बसलेले एक जोडपे 'माय गे' म्हणून जोरात पळाले.

क्षणात दोन रांगा झाल्या. एका रांगेत होते डोंगरीवरून आलेले सत्याग्रही तर दुसऱ्या रांगेत होते आम्ही काणकोणचे सत्याग्रही. 'व्हा पुढे, चला पुढे,

चला पुढे' म्हणत आम्ही 'पलासे'च्या दिशेने सरकत होतो. दुपारच्या जेवणासाठी दुकाने बंद करीत असलेले दुकानदार – खरेदी आटोपून घरी निघालेले गि-हाईक, दुपारची सुट्टी झाल्याने ऑफिसमधून पाय मोकळे करण्यासाठी बाहेर निघालेली मंडळी – ज्यांना त्या सत्याग्रहाची कुणकुण लागली ते बघे अशी बरीच मंडळी आश्चर्याने आमच्याकडे बघत थिजून जिथल्या तिथे थबकले आणि आम्ही 'रोवू चला पणजीवर विजयी झेंडे' म्हणत पुढे पुढे जात होतो.

आम्ही 'पलासे'च्या जवळ पोचणार इतक्यात गर्दी चिरीत घर्घ करीत पोलिसांच्या जीप्स चारी बाजूंनी आमच्या जवळ आल्या. क्षणार्धात त्यांनी आम्हाला घेरले. कमरेचे पट्टे काढून सटासट झोडायलाच सुरुवात केली. झेंडा काढून घ्यायचा प्रयत्न करू लागले. एका झेंड्याभोवती आम्ही काणकोणकर मंडळी तर दुसऱ्या झेंड्याभोवती डोंगरीवरील मंडळी कोंडाळे करून राहिले. खूप मारहाण करीत जीपमध्ये कोंबण्यात आले. एक जण खूपच मार खावूनदेखील जोरजोरात जीपमधून डोके बाहेर काढून ओरडत होता – 'जय हिंद जयहिंद.'

डोंगरीवरून आलेल्या दुल्पाला खूप मार लागला होता. चेहरा रक्तबंबाळ झाला होता. पोर्तुगीजांचे सोल्जर त्याला आंत खेचायचा प्रयत्न करीत होतो. तरी तो जोरजोरात घोषणा देत होता 'जयहिंद, जयहिंद' – एवढा आवेश त्याला कुठून आला होता कुणास ठाऊक! बहुतेक त्याच्या गावाची मंडळी त्याचा सत्याग्रह बघायला आली होती. मार तर सगळ्यांनाच बसला होता. पण त्यावेळचा दुल्पाचा आवेश विलक्षण होता.

त्या मानाने आम्हाला आमच्या कल्पनेपेक्षा सार्वजनिक जागी कमीच मारहाण झाली होती असे म्हटले पाहिजे. यापूर्वी गोव्यात वेगवेगळ्या ठिकाणी झालेल्या सत्याग्रहात सत्याग्रहींना जबरदस्त मारहाण लाथाबुक्यांनी करीत असत. जमावासमोर तर सोल्जरांना अधिकच चव येत असे. पोलीस स्टेशनला नेण्यापूर्वी सत्याग्रहींना मरमर मारहाण जमावासमोर केल्याने लोकांमध्ये दहशत निर्माण करावी असा त्यांचा हेतू असावा. अर्धमेल्या अवस्थेतील सत्याग्रहींना जमावातील कोणी वृद्धाने अनुकंपेने पाणी द्यायचा प्रयत्न केल्यास त्यालाही लाथाबुक्यांचा प्रसाद खावा लागे. जखमींनी विव्दळणाऱ्या सत्याग्रह्यांच्या अंगावर खारे पाणी ओतताना आणि अतिशय घाणेरड्या शिव्यागाळी करताना त्यांना आसूरी आनंद होत असे. आमच्या बाबतीत मात्र त्यांना आम्हाला पकडून न्यायची घाई झाली होती. लोकांसमोर त्यांना प्रदर्शन नको होते. भारतीय सत्याग्रह्यांना पाहण्यासाठी परदेशातूनही पत्रकार आले होते. त्यांच्यासमोर गोव्यातल्या लोकांची अशांती त्यांना दाखवायची नव्हती.

आम्हाला जबरदस्तीने कोंबून जीप्स पोलीस स्टेशनला आल्या. आम्हाला जीपमधून बाहेर फेकण्यात आले. तिथेही मारहाण झाली. नंतर एका खोलीत नेले. एक पोलीस अधिकारी जबानी घेत होता. बिचाऱ्याचे जेवणाचे ताट बाजूला पडले होते. ते ताट नंतर संध्याकाळपर्यंत तिथेच होते. त्या दिवशी बहुधा त्याला उपास घडला असावा. आमचे नाव, गाव, पत्ता लिहून घेत असतानाच आम्हाला सत्याग्रहासाठी कोणी पाठवले याविषयी त्यांना माहिती हवी होती. आमच्यातला लीडर कोण हे जाणून घेण्यासाठी त्यांनी खूप छळले. परंतु कोणीच बधले नाही. लीडर कोण सांगितले असते तर त्यालाच सर्वाधिक मार पडला असता. प्रत्येकाने आपण स्वतः होऊन

सत्याग्रहात भाग घेतल्याचे सांगितले. नाव, पत्ता, शिक्षण इत्यादी लिहून घेऊन आम्हाला तिथून बाहेर घेण्यात आले. पण कोठे न्यायचे हे निश्चित नसल्याने त्या खोलीच्या बाहेर सर्वांना ओळीने उभे करण्यात आले. त्याआधी सगळ्यांच्या खिशातले पैसे आणि चीजवस्तू काढून घेण्यात आल्या.

त्यावेळी आमच्यावर पहारा करण्यासाठी ठेवलेले सोल्जर परत परत चौकशी करत होते की, हे ना. ग. गोरे कोण आणि सेनापती बापट हे कुठच्या सैन्याचे सेनापती आहेत. या सगळ्या सत्याग्रह्यांमध्ये अकरावीची परीक्षा दिलेला मी एकटाच असल्याने हे असले प्रश्न मलाच जास्त विचारले जात होते. सेनापती बापट हे कुठच्याही सेनेचे सेनापती नसून ती जनतेने त्यांना दिलेली पदवी आहे हे त्यांना पटवताना कठीण जात होते. एकंदरीत पोर्तुगीज नोकरशाहीवर भारतीय सत्याग्रहींचे सावट पडलेले होते. आम्ही असे उभे असताना एक तरुण सोल्जर माझ्याजवळ येऊन म्हणाला, 'तू कशाला या सत्याग्रहात भाग घेतलास? तू एस.एस.सी. झालेला आहेस. तू पुढे अधिक शिकून परदेशात गेला असतास तर तेथील लोकांपुढे गोव्यातील जनतेची बाजू अधिक चांगल्या रीतीने मांडू शकला असतास. या एवढ्याशा सत्याग्रहाने काय होणार आहे. फुकट तुरुंगात तुझ्या आयुष्याची महत्त्वाची वर्षे जातील. स्वातंत्र्य सगळ्यांनाच हवे आहे. पण तुझा त्याग फुकट जाईल त्याचे वाईट वाटते.' इतका मार खाऊनही माझ्या डोळ्यांत अश्रू आले नव्हते. परंतु त्याच्या बोलण्याने माझ्या डोळ्यांत अश्रू आले.

यानंतर दोन खोल्यांमध्ये दाटीदाटीने आम्हाला कोंबण्यात आले. कोणालाच धड उभे राहण्याची ताकद नव्हती. तिथून पुढे दोघांदोघांना घेऊन जात असत. वजन, उंची, शरीरावरचा मार्क आणि फोटो घेण्यासाठी उंची मोजताना वरचा दांडा धाडकन डोक्यावर आपटत असे. तिथेही वेगवेगळे प्रश्न विचारताना मारहाण होतच असे. माझा समोरून आणि बाजूने फोटो घेत असतानाच एक पोर्तुगीज अधिकारी तिथे आला. त्याने विचारले, 'हे कोण आहेत?' तो नेटीव्ह सोल्जर मला विचारायला लागला, 'सांग रे, तू अकरावी शिकलास ना? सांग तुम्ही कोण आणि का इथे आलाता?' मी सांगितले, 'आम्ही सत्याग्रही.' तर तो म्हणाला, 'सत्याग्रह म्हणजे काय?' मी म्हणालो, 'सत्य म्हणजे खरे.' तो म्हणाला, 'गर गर म्हणजे काय?' मी म्हणालो, 'गर नव्हे 'आग्रह'. 'सत्याचा आग्रह.' पोर्तुगाल पोर्तुगीजांचा हे जेवढे सत्य तेवढेच गोवा गोमंतकीयांचा हेही सत्य. या सत्याचा आग्रह धरण्यासाठी, तुम्हाला सांगण्यासाठी आम्ही इथे आलो आहोत. याचे पोर्तुगीजमध्ये भाषांतर करून सांगता सांगताच त्याने मारण्यासाठी माझ्यावर पड्डा उगारला. तेवढ्यात तो पोर्तुगीज सोल्जर म्हणाला, 'इम्पेर! थांब. त्याला मारू नकोस. यापुढे त्याला मारायचे नाही. हे त्याने पोर्तुगीजमध्ये सांगितले आणि माझी मारहाण थांबली. खरं म्हणजे मी यावेळी बोललो नसतो तर मला मारहाण झालीच असती. त्यापेक्षा जे होईल ते होईल म्हणून मी सांगून टाकले आणि आपल्या लोकांपेक्षाही एका पोर्तुगीज अधिकाऱ्याचा चांगूलपणा मला दिसून आला.

तिथून परत पूर्वीच्या खोलीत आम्हाला नेण्यात आले आणि उभे राहवत नसल्याने आम्ही जमिनीवर अंग टाकून दिले. खोलीच्या बाहेर उभा राहून एक मिस्तीस घाणेरड्या घाणेरड्या शिव्या देत होता. खास शिव्या देण्यासाठीच त्याला पगार देत असावेत. मार परवडला, पण शिव्या नकोत एवढ्या त्या घाणेरड्या शिव्या होत्या.

इथून परत एकेकट्याला घेऊन जात. मारहाण करून प्रेतासारखे आणून टाकीत. माझ्या बाजूला दुला होता. अगोदरच तो जखमी झाला होता. त्याला घेऊन गेले. बऱ्याच वेळाने त्याला आणून खोलीत टाकले. हेलपटत तो माझ्याजवळ कोसळला. तशाही अवरथेत तो मला म्हणाला, 'रामदास, वरती माडीवर नेऊन खूप मारतात. खूप मारतात. रामदास, आता किती वर्षे आम्हाला डांबून ठेवतील माहीत नाही. पण तू काळजी करू नको. तुझे घर

इथून लांब आहे. पण माझे घर जवळ आहे. माझ्या घरून काही खायला येईल, कपडेलते येतील. त्यातले अर्धे मी तुला देईन. तुला मी आहे. चिंता करू नको.' एवढा मार खावून अर्धमेला झालेला तो माझी समजूत काढीत होता. ज्याला सांत्वनाची गरज आहे तो माझे सांत्वन करीत होता. माझ्या डोळ्यांत अश्रू उभे राहिले.

त्यानंतर मलाही वरच्या खोलीत नेण्यात आले. तेथेही आमचा पुढारी कोण? पिटर आल्वारीस कोण? नॅशनल काँग्रेस गोवाचे ऑफिस कुठे आहे? आम्हाला कोणी इथे पाठवले? सेनापती बापट कोण? ना. ग. गोरे कोण वगैरे तेच तेच प्रश्न विचारण्यात आले आणि एवढ्यातेवढ्या कारणासाठी हात उगारलेलाच असे. तोपर्यंत एक गोष्ट मला माहीत झाली होती ती म्हणजे, जोरात ओरडलो म्हणजे मारहाण थांबते. मी हात उगारताच आरडाओरड करायचो. त्यामुळे नंतर नंतर मी मार कमी खाल्ला.

पण कितीही मारहाण झाली तरी कोणीही आमचा लीडर कोण ते सांगितले नाही आणि कोणाच्याही सांगण्यावरून नव्हे तर स्वतःच्याच इच्छेने या लढ्यात भाग घेतल्याचे सांगितले.

आम्ही सगळच १८ वर्षाखालील विद्यार्थी होतो. त्यामुळे पोर्तुगीज कायदानुसार आमच्यावर खटला होऊ शकत नव्हता. दुसरे म्हणजे त्यांना हा सत्याग्रह गाजावाजा होऊ न देता दडपयचा होता आणि जागतिक जनमतपुढे त्यांना गोव्यातली प्रजा सुखी आहे आणि हे भारतीय लोकच इथे येऊन गडबड करीत आहेत असे सिद्ध करायचे होते. या त्यांच्या हेतुला आमच्या सत्याग्रहामुळे खो बसला होता आणि सारवासारव कशी करावी हा प्रश्न होता.

रात्री दोनच्या नंतर एकेकाला घेऊन जाऊ लागले. आम्हाला वाटले कुठे तुरुंगात टाकण्यासाठी नेत असतील. एकेकालाच नेल्याने कोणालाही कशासाठी नेतात त्याची कल्पना नव्हती. रात्री तीनच्या पुढे मला बोलावण्यात आले. सकाळी पहिल्यांदा ज्या खोलीत नेले होते त्याच खोलीत घेऊन गेले. सकाळी पाहिलेले जेवणाचे ताट अजूनही तिथेच होते. सकाळपासून आम्हीही उपाशी होतो. पाण्याचा थेंबही पोटात गेला नव्हता त्याची जाणीव झाली. मला सांगण्यात आले की, माझी सुटका करण्यात आली आहे. या गोष्टीला मी नकार दिला. मला वाटले सगळ्यांना ठेवले आहे आणि मलाच सोडताहेत. असे असेल तर लोक म्हणतील की, मी माफी मागून सुटलो. हे मला नको होते म्हणून मी सांगितले, मी इथून जाणार नाही. मला तुरुंगात टाका. मला जबरदस्तीने उचलून त्यांनी जीपमध्ये कोंबले आणि पणजीच्या बस स्टॅण्डवर टाकून दिले.

मला एकदम अपराधी वाटू लागले. लोकाना मी काय सांगणार होतो. परत खिशातले पैसे वगैरे काढून घेण्यात आले होते. या अनोळखी शहरात आता कुठे जायचे. विचार... विचार...

आणि विचार आला. या जीवनाचा आता शेवट करावा. मांडवी जवळ होती. तीत उडी घेऊन जीव द्यावा. मी उदून नदीच्या दिशेने दोन पावले गेलोदेखील. इतक्यात पाठीमागून आवाज आला 'रामदास'. मी मागे बघितले, तो दुलो होता.

त्याने मला चालत त्याच्या गावी डोंगरावर नेले. त्याच्या आईने औषधी झाडाच्या साली घालून तापवलेल्या पाण्याने आम्हाला आंघोळ घातली. मेथी घालून पेज वाढली. सत्याग्रहाहून आलेल्या दुल्याला बघायला ही गर्दी जमली. त्यांचे ते प्रेम पाहून मी भारावून गेलो. त्या गरीब वस्तीतल्या लोकांनी चार आणे, आठ आणे वर्गणी काढून मला दिली. ते पैसे घेऊन मी काणकोणला गावी जायला निघालो. खूप काही मिळवले, पण ते त्यांचे ऋण काही मला अजूनही फेडता आलेले नाही.

आज या सत्याग्रहाला ५७ वर्षे झाली, परंतु या सत्याग्रहाच्या आठवणी अजूनही जशाच्या तशा ताज्या राहिल्या आहेत.

Professional Corner

MOSQUITOES: A KEY SOURCE OF INFECTIOUS DISEASES

The rising number of cases of dengue, malaria, chikungunya and increasing death toll has spread fear about the 'disease carrying mosquitoes' in the community. It is a matter of serious concern as these 'mosquito borne diseases' if not controlled, spread fast and are life threatening too. After the death of the famous filmmaker Yash Chopra, Dengue fever has been in news. The present seasonal conditions are responsible for dengue outbreaks in several areas of Maharashtra. Hence it is important for every individual to be acquainted with the several mosquito borne diseases, the causes, signs and most importantly how to control them. Mosquitoes are responsible for transmitting viruses and parasites. The two main viral diseases transmitted are Dengue and Chikungunya while Malaria is a protozoan disease.

The global incidence of dengue has grown dramatically in recent decades and half the world population is at risk. In recent years, transmission has increased predominantly in urban and semi-urban areas and has become a major international public health concern. The virus is transmitted to humans through the bites of infected female *Aedes aegypti* mosquitoes. After incubation for 4–10 days, an infected mosquito can transmit the virus for the rest of its life. Infected humans have virus circulating in the blood and transmit it to uninfected mosquitoes when it bites them. The *Aedes aegypti* mosquito lives in urban habitats and breeds mostly in man-made containers. This mosquito is a daytime feeder. Its peak biting period is early in the morning and in the evening before dusk. It is a severe, flu-like illness that affects infants, young children and adults, but seldom causes death. Dengue should be suspected when a high fever (40°C/ 104°F) is accompanied by two of the following symptoms: severe headache, pain behind the eyes, muscle and joint pains, nausea, vomiting, swollen glands or rash. 4–10 days after the bite from an infected mosquito the symptoms are seen which last for 2-7 days. Dengue can lead to complications called the Dengue Hemorrhagic fever (DHF) or dengue shock syndrome (DSS). Warning signs include severe abdominal pain, persistent vomiting, rapid breathing, bleeding gums, fatigue, restlessness, blood in vomit.

The next important disease is Chikungunya. This is also spread by the bite of *Aedes aegypti* and *Aedes albopictus* mosquitoes. It is characterized by an abrupt onset of fever frequently accompanied by joint pain. Other common signs and symptoms include muscle pain, headache, nausea, fatigue and rash. The joint pain is often very debilitating, but usually ends within a few days or weeks. Most patients recover fully, but in some cases joint pain may persist for several months, or even years. Serious complications are not common, but in older people, the disease can contribute to the cause of death.

Malaria, as we all know, is the common protozoan disease affecting people worldwide. Malaria is caused by

a parasite called Plasmodium, which is transmitted via the bites of infected female Anopheles mosquitoes. *Anopheles* mosquitoes breed in water and have its own breeding preferences like shallow collections of fresh water, such as puddles, rice fields. The first symptoms are fever, headache, chills and vomiting. There are four parasite species that cause malaria in humans. *Plasmodium falciparum* and *Plasmodium vivax* are the most common. *Plasmodium falciparum* is the most lethal causing cerebral malaria.

Other mosquito borne diseases include Filariasis, Japanese encephalitis and West Nile which are transmitted by *Culex* species of mosquitoes which preferably breed in dirty water, discarded tyres, tins etc.

The most important strategy to control and prevent these mosquito borne diseases is to combat the vector mosquitoes. There are a few things one can do to avoid getting bitten by mosquitoes;

- 1) Avoid outdoor activity when the mosquitoes are prevalent especially at dusk or dawn.
- 2) Wear long, loose fitting clothes if mosquitoes are around, preferably in light colours.
- 3) Use effective mosquito repellents on exposed skin and clothing
- 4) Use mosquito knockdown sprays and plug in vapourising devices indoors.
- 5) Sleep under mosquito nets treated with repellents or insecticides.

It is important to use a mosquito repellent that is safe and effective and use it as per instructions on the label.

There are a few ways to control mosquitoes around home also;

- 1) Use fly wires screens on windows and self closing wire screens on doors.
- 2) Prevent mosquitoes from accessing egg-laying habitats in home e.g. fish tanks, water buckets and barrels etc and around home in gardens, plant pots. You may add abate or malaria oil or gappi fish to stored water.
- 3) Dispose solid waste properly and remove artificial man-made habitats.
- 4) Cover, empty and clean domestic water storage containers on a weekly basis.
- 5) Get rid of unused tins, tyres and clean gutters and drains regularly.

Community participation and also individual participation is important. These are a few ways by which we can get together and control the spread of these rising disease carrying mosquitoes which are a menace to the surroundings and human survival.

Ms. Amba Hegde

M.Sc. (final year), Virology
National Institute of Virology, Pune

GOAN JEWELS

In the Enerzal 66th Senior National Aquatic Championship Talasha Prabhu of Goa emerged as the fastest woman swimmer of the country winning the 50 metres freestyle event with a timing of 27.76 seconds. The event was held at the Shiv Chhatrapati Sports Complex at Balewadi, Pune. Talasha became the first woman from

Goa to win the fastest race of the championship. She also won the gold in 100m, freestyle with a timing of 59.71 seconds and the silver in 50 m butterfly.

Genevieve Atala D'Costa of Our Lady of the Rosary High School, Dona Paula bagged silver medal in 1 metre Spring Board Diving and a bronze in the 3m Spring Board Diving at the 66th Senior National Aquatic Championships at Shiva Chatrapati Sports Complex Swimming Pool, Pune organised by Maharashtra State Amateur Aquatic Association under the aegis of Swimming Federation of India

International footballer and a member of gold medal winning team at 2011 SAFF Games Samir S Naik received the Dilip Sardessai Award for 2011-12. The award comprises a cash prize of Rs 2 lakh, a bronze plaque of legendary Indian cricketer late Dilip Sardessai and a certificate. Naik announced his retirement from

international football in May. He was part of Indian team at LG Cup in Vietnam (3rd place), Asian Games 2002, SAFF 2003 and 2011 and FIFA World Cup qualifiers 2004, 2007, 2011, among others events.

He started his football career in 1991-92 and joined Dempo in 1994. He was a member of the Goa team that won the Santosh Trophy in 2005 and had been a regular member of the state team

Teenage of Goan roots tops IQ

With a Mensa IQ score of 162 Fabiola Mann, a 15-year-old London teenager with Goan roots has beaten German Genius Albert Einstein and Physicist Stephen Hawking by two points. Her IQ has put her in the top 1% of intelligent

people in the world. Mensa, founded in 1946 as a society for intelligent people, awarded Fabiola her membership certificate in August this year. Fabiola wants to study medicine at Cambridge University and become a surgeon .

Fabiola's hobbies include chess and music. She plays the piano and guitar. She has a purple belt in karate, and started taekwondo this year. She also loves creative writing and is currently working on a novel.

Her mother Rene, a Margao native who moved to London in 1993 after marriage is a news producer for Associated Press Television Network while Dad Anthony, who was born in England is a lecturer. Fabiola's grandparents Palikaran George, 79, and Teresa, 67 live at Margao.

Dr Samir Kelekar, a Goan IT professional working in Bangalore, has achieved a patent from US for his new invention-"Systems and methods for real-time network-based vulnerability assessment". Dr Samir Kelekar did his B. Tech. in Electrical Engineering from IIT-Bombay in 1983, MS in Computer Engineering from Clemson University, US and PhD in Electrical Engineering from Columbia University, New York. One important application of this technology is to solve a critical problem in network security.

Inauguration of New Engineering College

SUMAN RAMESH TULSIANI CHARITABLE TRUST formally inaugurated Suman Ramesh Tulsiani Technical Campus - College of Engineering- at Kamshet on old Lonavala Pune Highway on Sunday 14th October 2012.

The above engineering college is AICTE approved and is affiliated to pune university.

Aami Goenkar appreciate the efforts behind the above magnificent educational project undertaken by Mrs. Suman Tulsiani (Founder Patron of Aami Goenkar) & Mr. Ramesh Tulsiani.

Aami Goenkar members elected its new managing committee for the period 2012 to 2015.

The following are the members of the new committee:

C.A. Sanjay Hegde	President
Adv. Mrs Usha Amonkar	Vice President
Mr Subhash Kerkar	Hon Secreatry
Mr Satish Kamat	Hon Jt Secreatry
Mr Sanjeev Kerkar	Treasurer

Members :

C.A. Mohan Sanzgiri	Dr Mrs Asmita Hegde
Adv. S N Desai	Mr Brahma Gaitonde
Mr Sagar Sawardekar	Mrs Sharmila Telang
Adv. Kashiram Desai	

The editorial board extends warm welcome to the new committee and wishes it great success.

Congratulations : Young Achievers

Miss Tanvi Pradeep Sanzgiri
Daughter of
Savita & Pradeep Sanzgiri.
97.09% at SSC exam of March-2012
School : Sanmitra Vidyamandir

Akhil Sardesai
Son of Abhijit & Smruti Sardesai
ICSE Board exams in March 2012
96.4% (best of five subjects) and
95.6% considering all subjects

Master Subhash Sharad Nadkarni
Son of Sharad & Supriya Nadkarni
95.82% at SSC exam of March-2012

Surabhi Sumukh Prabhudesai
Daughter of Sumukh & Leena
Prabhudesai.
Securad 95.27% Marks at SSC. Year
March 2012. From Canossa Convent
High School, Mahim, Mumbai.

Sukanya Prabhudesai
Daughter of
Shreya & Mahendra Prabhudesai
HSC exam March 2012 - 94.67%
from KC College.
PCM MHTCET2012 - 193/200
secured 6th rank in maharashtra.

Anchit Vidyut Navelkar
Son of Vidyut & Neelam Navelkar
HSC exam of Maharashtra State Board
with 549 marks out of 600 (91.5%). He
also qualified in IIT-JEE with an All India
rank of 685, and has secured admission
at IIT-Kharagpur for their 5-year Dual
Degree program in Computer Science.

MAHESH GAITONDE
Son of Shruti & Nilesh Gaitonde
TOTAL MARKS: 498/550
PERCENTAGE: 90.55%

SEASON'S GREETINGS
to All Our Readers
HAPPY DIWALI,
MERRY CHRISTMAS &
HAPPY NEW YEAR

Teachers' Day felicitation

'Aami Goenkar' felicitated Mrs. Savita Thakur on Teachers' Day Sept. 5, 2012. She is the Director of Vidyanidhi Info Tech Academy (VITA) located at Juhu. VITA is an authorized training Center of C-DAC (Center for Development in Advanced Computing) under the Ministry of IT, Govt. of India. VITA offers a 6-month full time post graduate Diploma to Engineering graduates. Apart from this VITA offers various computer courses ranging for all ages. Mrs. Thakur, who began as a computer teacher for School and College at Vidyanidhi in 1999, has conducted Corporate Training in Computer Applications for organizations such as Air-India, Films Division (Govt. of India) and Khadi Village Industries Corp (Govt. of India).

As the Director of VITA since 2004, she implemented many new ideas successfully. She introduced a specially designed computer course for senior citizens in 2004. More than 3000 seniors have availed of this opportunity, proving age is not a

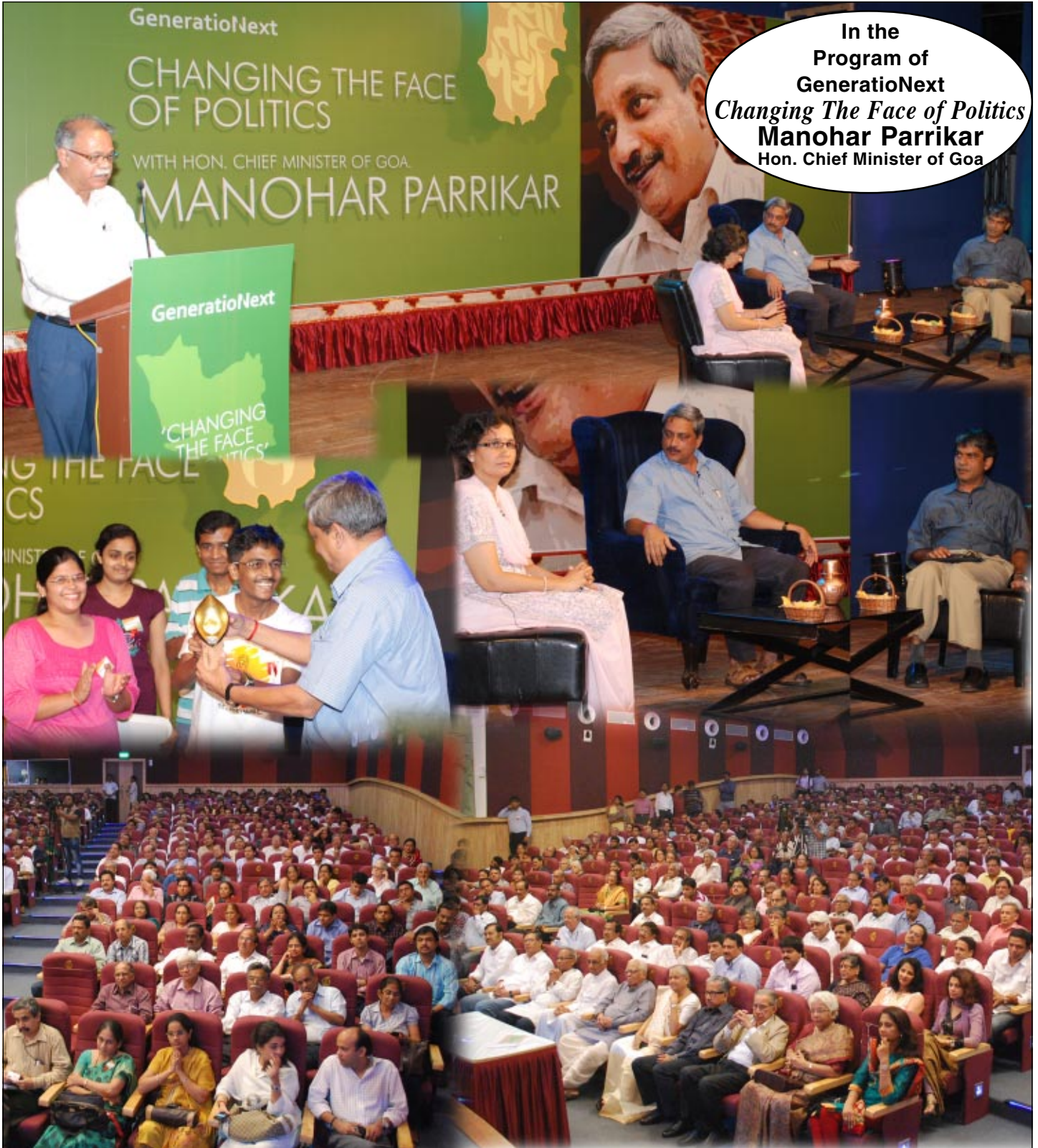

bar to learning. Today they are comfortably using the Internet to keep in touch with their near and dear ones across the globe. Many are also active on social networking sites such as Facebook. She designed a novel course called "Fantasia" for children to equip them with computer skills in a fun way. Here the children illustrate a story on

the computer, add animation and sound effects and finally present it to an audience of family and friends. This course has several children from schools across Juhu flocking to Vidyanidhi during their vacations.

She was awarded the first prize for the best 'Implementable Innovative Idea' at the All India Co-ordinators' Meet of C-DAC ACTS in 2009.

Under her guidance, VITA achieved the highest score in student satisfaction and placements across the country as per the 'Training Center Performance Index' published by CDAC ACTS in 2010 and 2011.

In the
 Program of
 GenerationNext
Changing The Face of Politics
Manohar Parrikar
 Hon. Chief Minister of Goa

For any correspondence, Please contact
Aami Goenkar
 30/1, Parekh Mahal, L. J. Marg,
 Mumbai - 400 016
 Tel: 65528694
 E-mail: aamigoenkar@yahoo.com
 Website : www.aamigoenkar.org
 Phone : 65528694 (Office Time 5 p.m. to 7 p.m.)

To,